

Ελένη Σιδιροπούλου, Ελεονώρα Χαλκίτη, Διάρκω Σαλτερίαν, Στάφυλο Ρόζλου Δημήτρης Β4

Θυμωμένος έβλεπε και έχοντας το κενό του σκυμένο στο πατώμα είδε μια βία που του λάνησε φως. Την γυναίκα του!

Γι'αυτον όλα είχαν τελειώσει και είχε ερθει η στιγμή να του ανακοινωθει την αποραξη της. Τόσα χρόνια υπομονής και κατανόησης προσπαθώντας να αγνοήσει όλα του τα ελαττώματα. Ήμουνε πολλά για εκείνη όμως δεν μπορούσε να ηήσει έτσι.

- Παναγιώτακε!

Εκείνος ευκρίνει το κενό του και απαντάει την Ευταλία

- Τι κάνεις εδώ εδώ;

- Ήρθα να μιλήσουμε... είνε κομμάτιας Αλλά πρώτα μες μου γιατί είσαι σε αυτήν την κατάσταση;

- Είμαι τόσο αποκοσμένος;

- Αλλά κάποιος πορτί χάνεις τον έλεγχο. Απολα και στον όχρω μες δεν είσαι για ο άνθρωπος που είχα πρωτογνωρίσει

- Όπως έχεις δικα αλλά βασίματα αυτών των μοναξιά

- Τι θα έλεγες να αλλάξει τότε; Γιατι και εδώ καρδιάκα τόσα χρόνια να ηω στην μοναξιά και δεν δυστυχία

- Αν μου υποσχεθείς ότι θα είσαι δίπλα μου και θα με βοηθήσει θα το κάνω

- Πάντα ήμουν δίπλα σου, είνε παίρνοντας τον μια σκαλίτσα

Εκείνος για πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό ένιωθε

αποδεκτός από κάποιον που τον νοιάζεται και τον αγαπάει.

Γυρίσαν σπίτι τους και ενώ όλα ήταν ίδια, για τον Παναγιώτακε ήταν τελείως διαφορετικά. Μια βιθα ελπίδα είχε δημιουργηθεί μέσα του και τώρα θα προσπαθούσε να διασώσει την ευημεροσύνη του απέναντι στους βιανθρώπους του.